

Laboratorium 7

Artem Buhera
GĆ01 135678

03.05.2021

Dany laboratorium polega na rozwiązywaniu poniższego układu równań w postaci $Ax=b$ przy użyciu metod iteracyjnych Jacobiego, Gaussa-Seidela oraz SOR z parametrem $\omega=0.5$:

$$\begin{pmatrix} 100 & -1 & 2 & -3 \\ 1 & 200 & -4 & 5 \\ -2 & 4 & 300 & -6 \\ 3 & -5 & 6 & 400 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 116 \\ -226 \\ 912 \\ -1174 \end{pmatrix} \quad \text{dla} \quad \vec{x}_0 = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix}$$

Zaczynając od początkowego wektora \vec{x}_0 obliczamy kolejne przybliżenia wektora rozwiązań \vec{x}_n

We wszystkich trzech metodach najpierw rozkładamy macierz A na sumę $L + D + U$, gdzie L , D oraz U - odpowiednio macierz dolnotrójkątna, diagonalna oraz górnortrójkątna.

Obliczanie kończymy przy przekroczeniu maksymalnej ilości iteracji bądź przy spełnieniu dwóch kryteriów:

- Kryterium dokładności wyznaczenia x_n : $\|\vec{x}_n - \vec{x}_{n-1}\|_\infty \leq TOLX$
- Kryterium wiarygodności x_n jako przybliżenia wektora rozwiązań: $\|A\vec{x}_n - \vec{b}\|_\infty \leq TOLF$

Metoda Jacobiego

Wzór operacyjny: $D\vec{x}_n = -(L + U)\vec{x}_{n-1} + \vec{b}$

\vec{x}_n wyznaczamy poprzez rozwiązanie układu równań z macierzą diagonalną D

Metoda Gaussa-Seidela

Wzór operacyjny: $(L+D)\vec{x}_n = -U\vec{x}_{n-1} + \vec{b}$

\vec{x}_n wyznaczamy poprzez rozwiązanie układu z macierzą dolnotrójkątną $L+D$

Metoda SOR

Wzór operacyjny: $(L + \frac{1}{\omega}D)\vec{x}_n = -((1 - \frac{1}{\omega})D + U)\vec{x}_{n-1} + \vec{b}$

\vec{x}_n analogicznie wyznaczamy poprzez rozwiązanie układu z macierzą dolnotrójkątną $L + \frac{1}{\omega}D$

Klasy Matrix oraz Vector napisane do reprezentacji macierzy i wektorów użyte w programie:

matrix.h

```
#include "vector.h"

#ifndef MATRIX_H
#define MATRIX_H
using namespace std;

template<int N, int M>
class Matrix : array<Vector<N>, M> {
public:
    Matrix<N, M>() = default;
    Matrix<N, M>(array<Vector<N>, M> a) : array<Vector<N>, M> (a) {}

    using array<Vector<N>, M>::operator[];

    void swapRows(int a, int b) {
        swap((*this)[a], (*this)[b]);
    };

    void print(int width=8) const {
        for (Vector row : *this)
            row.print(width);
        std::cout << std::endl;
    }

    void print(string text, int width=8) const {
        std::cout << text << std::endl;
        this->print(width);
    }

    Matrix<N, M> operator*(double scalar) {
        Matrix<N, M> result;
        for (int i = 0; i < N; i++)
            for (int j = 0; j < M; j++)
                result[i][j] = (*this)[i][j] * scalar;
        return result;
    }

    template <int, int>
    friend Vector<N> operator*(const Matrix<N, M> m, const Vector<M> &x);

    Matrix<N, M> operator+(const Matrix<N, M> &other) {
        Matrix<N, M> result;
        for (int i = 0; i < N; i++)
            for (int j = 0; j < M; j++)
                result[i][j] = (*this)[i][j] + other[i][j];
        return result;
    }
};
```

```

Matrix<N, M> operator*(const Matrix<N, M> &other) {
    Matrix<N, M> result;

    for (int i = 0; i < N; i++) {
        for (int j = 0; j < M; j++) {
            double sum = 0.0;
            for (int k = 0; k < M; k++) {
                sum += (*this)[i][k] * other[k][j];
            }
            result[i][j] = sum;
        }
    }

    return result;
}

};

template <int N, int M>
Vector<N> operator*(const Matrix<N, M> m, const Vector<M> &x) {
    Vector<N> result;
    for (int i = 0; i < N; i++) {
        double sum = 0.0;
        for (int j = 0; j < M; j++)
            sum += m[i][j] * x[j];
        result[i] = sum;
    }
    return result;
}

#endif

```

vector.h

```
#include <array>
#include <algorithm>
#include <ostream>
#include <iostream>
#include <iomanip>

#ifndef VECTOR_H
#define VECTOR_H
using namespace std;

template <int N>
class Vector: public array<double,N> {
public:
    template <int>
    friend Vector<N> operator-(const Vector<N> &left, const Vector<N> &right);

    template <int>
    friend Vector<N> &operator+(Vector<N> &left, const Vector<N> &right);

    Vector<N> operator*(double scalar) {
        Vector<N> result;
        for(int i = 0; i < N; ++i)
            result[i] = (*this)[i] + scalar;
        return result;
    }

    void swapElements(int a, int b) {
        std::swap((*this)[a], (*this)[b]);
    }

    void print(int width=8) {
        for (auto value : (*this))
            std::cout << std::setw(width) << value << " ";
        std::cout << std::endl;
    }

    void print(const std::string &text, int width=10) {
        std::cout << text << std::endl;
        print(width);
    }

    template <int>
    friend ostream& operator<<(ostream &os, const Vector<N> &vect);

    double normMax() {
        return *std::max_element((*this).begin(), (*this).end());
    }
};

template <int N>
ostream &operator<<(ostream &os, const Vector<N> &vect) {
    os << '[';
    for (double value : vect)
        os << setw(11) << setprecision(8) << value << ", ";
    os << "\b\b]";

    return os;
}
```

```
template <int N>
Vector<N> operator-(const Vector<N> &left, const Vector<N> &right) {
    Vector<N> result;
    for(int i = 0; i < N; i++)
        result[i] = left[i] - right[i];
    return result;
}
```

```
template <int N>
Vector<N> &operator+(Vector<N> &left, const Vector<N> &right) {
    Vector<N> result;
    for(int i = 0; i < N; i++)
        result[i] = left[i] + right[i];
    return result;
}
```

```
#endif
```

Kod głównego programu:

```
#include <iostream>
#include <vector.h>
#include <matrix.h>

using namespace std;

#define NMAX 30
#define TOLF 1e-8
#define TOLX 1e-8

template <int N>
void LDU_decomposition(const Matrix<N, N> &A, Matrix<N, N> &L, Matrix<N, N> &D,
                      Matrix<N, N> &U) {
    L = {{0}};
    D = {{0}};
    U = {{0}};

    for (int i = 0; i < N; i++) {
        for (int j = 0; j < N; j++) {
            double value = A[i][j];
            if (i > j)
                L[i][j] = value;
            else if (i == j)
                D[i][j] = value;
            else
                U[i][j] = value;
        }
    }
}

template <int N>
Vector<N> solveDiagonal(const Matrix<N, N> &M, const Vector<N> &y) {
    Vector<N> x;
    for (int i = 0; i < N; i++)
        x[i] = y[i] / M[i][i];
    return x;
}

template <int N, int M>
Vector<N> solveLowerTriangular(const Matrix<N, M> &L, const Vector<N> &y) {
    Vector<N> x;
    for (int n = 0; n < N; n++) {
        double sum = 0.0;
        for (int j = 0; j < n; j++)
            sum += L[n][j] * x[j];
        x[n] = (y[n] - sum) / L[n][n];
    }
    return x;
}

void printHeader(int N) {
    cout << " n " << setw(14*N) << "xn " << " residuum estimator" << endl;
}

template <int N>
void printIteration(int n, const Vector<N> &xn, double residuum, double estimator) {
    cout << setw(2) << n << " " << xn << " " << setw(14)
        << residuum << " " << setw(14) << estimator << endl;
}
```

```

template <int N>
Vector<N> solveJacobi(Matrix<N, N> &A, Vector<N> &b, Vector<N> &x0) {
    Vector<N> x = x0, xnext, y;
    Matrix<N, N> L, D, U;
    double residuum, estimator;

    LDU_decomposition(A, L, D, U);

    Matrix LU = L + U;

    printHeader(N);
    cout << " 0 " << x << endl;

    for (int n = 1; n ≤ NMAX; n++) {
        // D * xnext = -(L + U) * x + b
        Vector<N> D_xnext = b - (LU * x);

        xnext = solveDiagonal(D, D_xnext);

        residuum = (A * xnext - b).normMax();
        estimator = (xnext - x).normMax();

        x = xnext;

        printIteration(n, x, residuum, estimator);

        if (residuum < TOLF && estimator < TOLX) {
            cout << "TOLF i TOLX po " << n << " iteracjach" << endl;
            return x;
        }
    }

    cout << "przekroczono NMAX" << endl;
    return x;
}

template <int N>
Vector<N> solveGaussSeidel(const Matrix<N, N> &A, const Vector<N> &b, const Vector<N>
&x0) {
    Vector<N> x = x0, xnext, y;
    Matrix<N, N> L, D, U;
    double residuum, estimator;

    LDU_decomposition(A, L, D, U);

    Matrix LD = L + D;

    printHeader(N);
    cout << " 0 " << x << endl;

    for (int n = 1; n ≤ NMAX; n++) {
        // (L + D) * xnext = -U * x + b
        Vector<N> LD_xnext = b - U * x;

        xnext = solveLowerTriangular(LD, LD_xnext);

        residuum = (A * xnext - b).normMax();
        estimator = (xnext - x).normMax();

        x = xnext;

        printIteration(n, x, residuum, estimator);
    }
}

```

```

        if (residuuum < TOLF && estimator < TOLX) {
            cout << "TOLF i TOLX po " << n << " iteracjach" << endl;
            return x;
        }
    }

    cout << "przekroczono NMAX" << endl;
    return x;
}

template <int N>
Vector<N> solveSOR(const Matrix<N, N> &A, const Vector<N> &b, const Vector<N> &x0, double
omega) {
    Vector<N> x = x0, xnext, y;
    Matrix<N, N> L, D, U;
    double residuum, estimator;

    LDU_decomposition(A, L, D, U);

    //  $L + 1/\omega * D$ 
    Matrix L_omega_D = L + (D * (1/omega));
    //  $(1 - 1/\omega) * D + U$ 
    Matrix omega_DU = (D * (1 - 1/omega)) + U;

    printHeader(N);
    cout << " 0 " << x << endl;

    for (int n = 1; n ≤ NMAX; n++) {
        //  $(L + 1/\omega * D) * x_{next} = -[(1 - 1/\omega) * D + U] * x + b$ 
        Vector<N> L_omega_D_xnext = b - (omega_DU * x);

        xnext = solveLowerTriangular(L_omega_D, L_omega_D_xnext);

        residuum = (A * xnext - b).normMax();
        estimator = (xnext - x).normMax();

        x = xnext;

        printIteration(n, x, residuum, estimator);

        if (residuuum < TOLF && estimator < TOLX) {
            cout << "TOLF i TOLX po " << n << " iteracjach" << endl;
            return x;
        }
    }

    cout << "przekroczono NMAX" << endl;
    return x;
}

int main() {
    Matrix<4, 4> A = {{
        100.0, -1.0, 2.0, -3.0,
        1.0, 200.0, -4.0, 5.0,
        -2.0, 4.0, 300.0, -6.0,
        3.0, -5.0, 6.0, 400.0
    }};

    Vector<4> b = {{116.0, -226.0, 912.0, -1174.0}};
    Vector<4> x0 = {{2.0, 2.0, 2.0, 2.0}};

```



```

cout << "Metoda Jacobi:" << endl;
solveJacobi(A,b, x0);

cout << endl << "Metoda Gaussa-Seidela:" << endl;
solveGaussSeidel(A, b, x0);

cout << endl << "Metoda SOR z parametrem 0.75:" << endl;
solveSOR(A, b, x0, 0.75);

cout << endl << "Metoda SOR z parametrem 0.5:" << endl;
solveSOR(A, b, x0, 0.5);
}

```

Wynik działania programu:

Metoda Jacobi:

n	xn	residuuum	estimator
0 [2, 2, 2]	2]		
1 [1.2, -1.15, 3.0666667,	-2.955]	20.148333	1.0666667
2 [0.99851667, -1.0007917, 3.0042333,	-3.004375]	1.29605	0.14920833
3 [0.99977617, -0.99979854, 2.9999132,	-3.0000623]	0.040103813	0.0043127292
4 [1.0000019, -0.9999906, 2.9999946,	-2.9999945]	0.0021682022	0.00022571646
5 [1.0000003, -1.0000003, 3.0000001,	-2.9999999]	3.4375044e-05	5.5337701e-06
6 [1, -1, 3,	-3]	2.1028574e-06	2.541894e-07
7 [1, -1, 3,	-3]	6.4384352e-08	6.8638948e-09
8 [1, -1, 3,	-3]	3.4769982e-09	3.6122372e-10

TOLF i TOLX po 8 iteracjach

Metoda Gaussa-Seidela:

n	xn	residuuum	estimator
0 [2, 2, 2]	2]		
1 [1.2, -1.146, 3.10328,	-3.0048742]	30.029245	1.10328
2 [0.99632817, -0.99779419, 2.9998486,	-2.9999426]	0.4383834	0.14820581
3 [1.0000268, -1.0000046, 3.0000014,	-3.0000003]	0.0026889167	0.0036986331
4 [0.99999992, -0.99999996,	3,	6.9793075e-06	4.6312048e-06
5 [1, -1, 3,	-3]	5.2052798e-08	8.2610947e-08
6 [1, -1, 3,	-3]	1.4742341e-10	1.6423263e-10

TOLF i TOLX po 6 iteracjach

Metoda SOR z parametrem 0.75:

n	xn	residuuum	estimator
0 [2, 2, 2]	2]		
1 [1.4, -0.36025, 2.8206025,	-1.7442341]	499.23122	0.8206025
2 [1.1357438, -0.86680811, 2.9733339,	-2.6852734]	125.47191	0.15273141
3 [1.0424162, -0.9731622, 2.9979981,	-2.9212828]	31.46792	0.024664167
4 [1.0126065, -0.9948438, 3.0006917,	-2.9803511]	7.8757652	0.0026936681
5 [1.003622, -0.99908257, 3.0004766,	-2.9951049]	1.9671787	-0.00021514125
6 [1.0010154, -0.99985909, 3.0001962,	-2.9987828]	0.49038978	-0.00028036104
7 [1.0002793, -0.9999857, 3.0000686,	-2.9996979]	0.12201218	-0.00012661197
8 [1.0000757, -1.0000013, 3.0000221,	-2.9999252]	0.030300118	-1.5646506e-05
9 [1.0000203, -1.0000015, 3.0000068,	-2.9999815]	0.0075106576	-1.4036406e-07
10 [1.0000054, -1.0000006, 3.0000002,	-2.9999954]	0.0018582974	8.4729936e-07
11 [1.0000014, -1.0000002, 3.0000006,	-2.9999989]	0.0004589501	4.1666481e-07
12 [1.0000004, -1.0000001, 3.0000002,	-2.9999997]	0.00011314527	1.5128858e-07
13 [1.0000001, -1, 3,	-2.9999999]	2.7844169e-05	4.8547488e-08
14 [1, -1, 3,	-3]	6.8401221e-06	1.454699e-08
15 [1, -1, 3,	-3]	1.6773695e-06	4.1698562e-09
16 [1, -1, 3,	-3]	4.1061162e-07	1.1580408e-09
17 [1, -1, 3,	-3]	1.0033978e-07	3.1390757e-10
18 [1, -1, 3,	-3]	2.4476549e-08	8.3437923e-11
19 [1, -1, 3,	-3]	5.9601462e-09	2.181233e-11

TOLF i TOLX po 19 iteracjach

Metoda SOR z parametrem 0.5:

n		xn	residuum	estimator
0	[2, 2, 2, 2]			
1	[1.6, 0.426, 2.5424933, -0.4899062]		995.96248	0.54249333
2	[1.3493565, -0.32382463, 2.7930043, -1.7404846]		500.23137	0.25051096
3	[1.1990218, -0.68022377, 2.9076289, -2.3682973]		251.12505	0.11462457
4	[1.111509, -0.84921065, 2.9594979, -2.6833206]		126.00933	0.05186903
5	[1.0616637, -0.929123, 2.9826488, -2.8413184]		63.199132	0.02315088
6	[1.03374, -0.96680288, 2.9928024, -2.9205243]		31.682341	0.010153582
7	[1.0183001, -0.98451261, 2.9971537, -2.9602126]		15.875339	0.0043513309
8	[1.0098527, -0.99280674, 2.9989596, -2.9800905]		7.9511515	0.0018059184
9	[1.0052714, -0.99667582, 2.9996743, -2.9900418]		3.9805205	0.00071470308
10	[1.0028049, -0.99847266, 2.9999359, -2.9950214]		1.9918375	0.00026159595
11	[1.0014854, -0.99930292, 3.000018, -2.997512]		0.99626152	8.2138707e-05
12	[1.0007833, -0.99968434, 3.0000344, -2.9987572]		0.49808027	1.6365309e-05
13	[1.0004115, -0.99985839, 3.0000301, -2.9993795]		0.24890453	-4.3483223e-06
14	[1.0002155, -0.99993719, 3.0000215, -2.9996903]		0.1243296	-8.5249612e-06
15	[1.0001125, -0.99997253, 3.0000141, -2.9998455]		0.062076224	-7.4784348e-06
16	[1.0000586, -0.9999882, 3.0000087, -2.999923]		0.030980297	-5.3664122e-06
17	[1.0000304, -0.99999505, 3.0000052, -2.9999616]		0.015454531	-3.5058786e-06
18	[1.0000158, -0.99999799, 3.000003, -2.9999809]		0.0077061306	-2.1685445e-06
19	[1.0000081, -0.99999923, 3.0000017, -2.9999905]		0.00384085	-1.2323056e-06
20	[1.0000042, -0.99999973, 3.000001, -2.9999953]		0.0019135017	-4.9921235e-07
21	[1.0000022, -0.99999992, 3.0000005, -2.9999976]		0.00095288562	-1.9224382e-07
22	[1.0000011, -0.99999999, 3.0000003, -2.9999988]		0.00047431072	-6.8014009e-08
23	[1.0000006, -1, 3.0000002, -2.9999994]		0.00023599077	-2.0249137e-08
24	[1.0000003, -1, 3.0000001, -2.9999997]		0.00011736445	-3.398283e-09
25	[1.0000001, -1, 3, -2.9999999]		5.834277e-05	1.5854331e-09
26	[1.0000001, -1, 3, -2.9999999]		2.8989833e-05	2.3946278e-09
27	[1, -1, 3, -3]		1.4398318e-05	1.977551e-09
28	[1, -1, 3, -3]		7.1479947e-06	1.3682773e-09
29	[1, -1, 3, -3]		3.5470066e-06	8.684562e-10
30	[1, -1, 3, -3]		1.7593161e-06	5.2361004e-10

przekroczono NMAX

Używając metody Gaussa-Seidela oraz Jacobiego znaleźliśmy rozwiązania dosyć szybko - po 6 i 8 iteracjach.

W przypadku metody SOR możemy zauważyć, że im bardziej parametr omega się różni od 1 - tym więcej iteracji potrzebuje program. Możemy sprawdzić tą zależność po zmodyfikowaniu programu tak, żeby funkcja `solveSOR` zwracała ilość wykonanych iteracji i sporządzimy wykres zależności ilości iteracji od parametru ω .

Zmodyfikowane fragmenty kodu:

```
template <int N>
Vector<N> solveSOR(const Matrix<N, N> &A, const Vector<N> &b, const Vector<N> &x0, double
omega, int &iterations) {
    Vector<N> x = x0, xnext, y;
    Matrix<N, N> L, D, U;
    double residuum, estimator;

    LDU_decomposition(A, L, D, U);

    // L + 1/omega*D
    Matrix L_omega_D = L + (D * (1/omega));
    // (1 - 1/omega)*D + U
    Matrix omega_DU = (D * (1 - 1/omega)) + U;

    int n = 1;
    for (; n ≤ NMAX; n++) {
        // (L + 1/omega*D) * xnext = -[(1 - 1/omega)*D + U] * x + b
        Vector<N> L_omega_D_xnext = b - (omega_DU * x);

        xnext = solveLowerTriangular(L_omega_D, L_omega_D_xnext);

        residuum = (A * xnext - b).normMax();
        estimator = (xnext - x).normMax();

        x = xnext;

        if (residuum < TOLFF && estimator < TOLX) {
            iterations = n;
            return x;
        }
    }

    iterations = n;
    return x;
}

int main() {
    Matrix<4, 4> A = {{
        100.0, -1.0, 2.0, -3.0,
        1.0, 200.0, -4.0, 5.0,
        -2.0, 4.0, 300.0, -6.0,
        3.0, -5.0, 6.0, 400.0
    }};

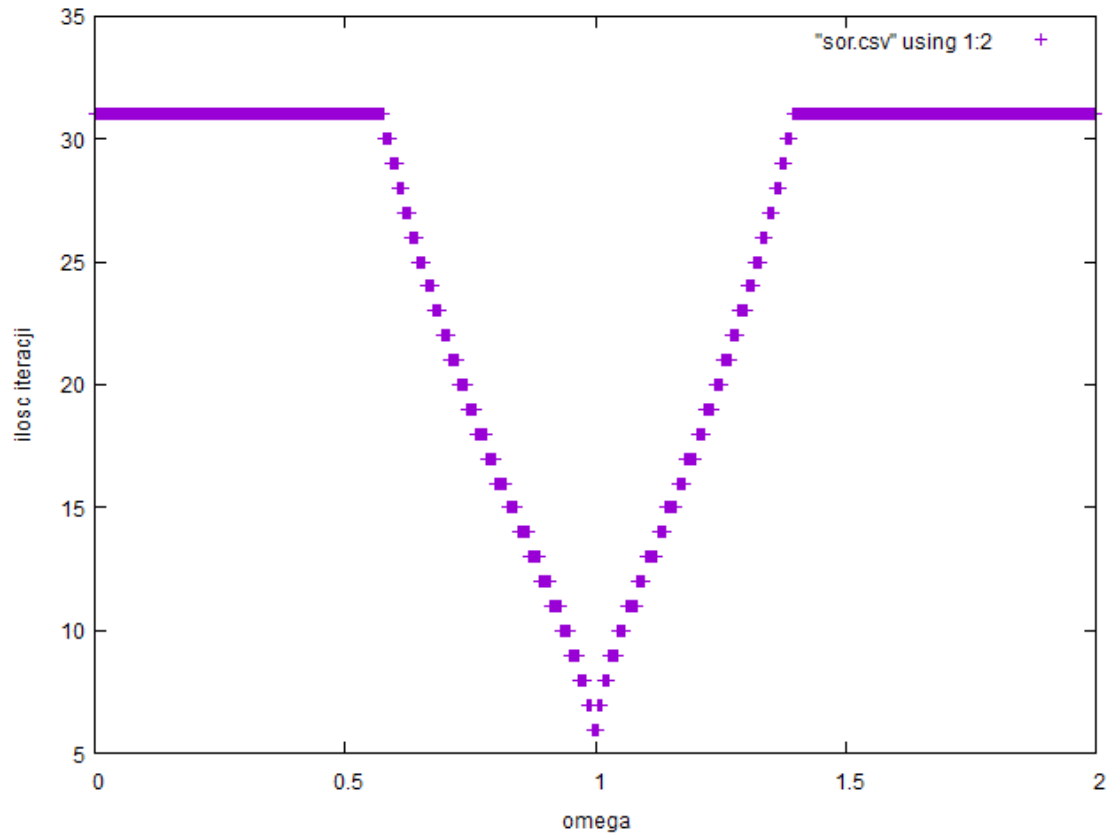
    Vector<4> b = {{116.0, -226.0, 912.0, -1174.0}};
    Vector<4> x0 = {{2.0, 2.0, 2.0, 2.0}};

    ofstream out;
    out.open("../lab7/sor.csv");

    for (double omega = 0.001; omega < 2.0; omega += 0.001) {
        int iterations;
        solveSOR(A, b, x0, omega, iterations);
        out << omega << "," << iterations << endl;
    }

    out.close();
}
```

Otrzymany wykres:

Jak widać, najlepsze wyniki dla danego układu równań są dla $\omega \approx 1$ - 6 iteracji. Tyle samo uzyskaliśmy przy użyciu metody Gaussa-Seidela, ponieważ przy $\omega = 1$ metoda SOR działa w ten sam sposób. Niewielkie zmiany ω powodują szybki wzrost liczby iteracji i przy $\omega < 0.6$ oraz $\omega > 1.4$ program już przekracza ustalony limit.